

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น
เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ได้พิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ และได้ส่งร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ให้นายอำเภอฝางพิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ที่ ชม สภา ๘๐๙๐๑/๑๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และนายอำเภอฝางได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ ตามหนังสือ ที่ ชม ๐๐๒๓.๑๓/๒๙๒๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ นายองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น จึงได้ลงนามและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ โดยให้มีผลใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายการุณ รัตนธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

สำนักงานเกษตร

(นายวิวัฒน์ ศรีสนอง)
นิศกรชำนาญการ

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิน
Monpin Subdistrict Administration Organization
อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยพิจารณาแล้วเห็นว่าสัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่คนเรานำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อย อาจมีปัญหาต่อผู้เลี้ยง ชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้ เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรค เป็นแหล่งของการแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ไปสู่คน เช่น เชื้อไวรัสโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ แอนแทรกซ์ โรคพิษสุนัขบ้า เป็นต้น รวมทั้งกรณีอันตรายที่อาจเกิดจากถูกสัตว์กัดทำร้าย นอกจากนี้ยังอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของมูลสัตว์ เสียงรบกวนจากการร้องของสัตว์ น้ำเสียจากการล้างคอกหรือตัวสัตว์ เป็นต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำจัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น และนายอำเภอฝางจึงตราข้อบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นบังคับใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

สำเนาถูกต้อง

(นายสันต์ ศรีสนอง)
นิติกรชำนาญการ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

.....
โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่นว่าด้วยการควบคุม
การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น
โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น และนายอำเภอฝาง จึงตราข้อบัญญัติ
ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น
ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว
ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือการมีสัตว์
ไว้ในครอบครอง ควบคุม ดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจฉิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่
เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่น
ที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอร้วหรือไม่

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

สำเนาถูกต้อง

(นายวสันต์ ศรีสนอง)

นิติกรชำนาญการ

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ข้อกำหนดท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติหรือข้อบังคับที่ตราขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตว์แพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) โค
- (๕) กระบือ
- (๖) แพะ
- (๗) นก
- (๘) ไก่
- (๙) เป็ด
- (๑๐) ห่าน
- (๑๑) สุกร
- (๑๒) ม้า

สำเนาถูกต้อง

(นายवलันต์ ศรีสนอง)
นิติกรชำนาญการ

(๑๓) กระต่าย

(๑๔) หนู

(๑๕) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๑๖) สัตว์อื่นๆ

ข้อ ๖ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่นโดยเด็ดขาด

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับกับการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่ง ส่วนใด ให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับการปล่อยสัตว์ เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณี โดยได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น หรือเพื่อในราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนา ตามประกาศของทางราชการ

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น มีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่จะเลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภท และชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีมั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ และจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์หรือมูลของสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีการที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาว และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

สำเนาถูกต้อง

(นายวสันต์ ศรีสนอง)
นิติกรชำนาญการ

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุมและดูแล กรณีเป็นสัตว์ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

ข้อ ๙ กรณีมีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งต้องดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำรางระบายน้ำ ระบายน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๐ หลังจากข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๕ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานศึกษา หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะ ในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร หรือในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์กว่า ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

สำเนาถูกต้อง

(นายวสันต์ ศรีสนอง)
นิติกรชำนาญการ

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์กว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๓ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
- (๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้าม อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับและกักสัตว์ไว้ได้ โดยนำสัตว์กักกันไว้ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้าม อันเป็นฝ่าฝืนตามข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ กักสัตว์ดังกล่าวไว้อย่างน้อยเป็นเวลาสามสิบวัน

เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศ แจ้งให้ทราบ และให้มารับคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น หรือที่เปิดเผย และเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดง หลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นทรัพย์สินขององค์การบริหาร ส่วนตำบลม่อนปิ่น

แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่าย เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนด ดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่นเก็บรักษาไว้

ในกรณีที่มิได้จัดให้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์ มารับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย สำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบ และจับมากักไว้ นั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลาย หรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

สำเนาถูกต้อง

(นายสมศักดิ์ ศรีมอญ)
ปลัดกิ่งขำนาญการ

ข้อ ๑๓ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือในที่หรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรและถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีอื่นใด เพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตโดยระบุไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้

ข้อ ๑๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์ขององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่นภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าปรับและค่าดูแลในอัตราดังต่อไปนี้

สำเนาถูกต้อง

(นายวสันต์ ศรีสนอง)
บิณฑกรชำนาญการ

อัตราค่าปรับ

ช้าง สัตว์ตามข้อ ๕ (๑๕)	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๕๐๐ บาท
โค กระบือ ม้า สุกร แพะ	ค่าปรับไม่เกินตัวละ	๒๐๐ บาท
สุนัข แมว นก ไก่ เป็ด ห่าน หนู กระจ่าง	ค่าปรับไม่เกินตัวละ	๑๐๐ บาท
สัตว์อื่นๆ	ค่าปรับไม่เกินตัวละ	๕๐ บาท

อัตราค่าเลี้ยงดู

เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ข้อ ๑๗ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายการุณ รัตนธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น

สำเนาถูกต้อง

(นายวิวัฒน์ ศรีสมอง)

ปลัดกรำนานการ